

تاثیر توافق هسته‌ای در انتخابات مجلس دهم.

آنگونه که از شواهد پیداست، تلاش‌های ظریف در وین در کنار رفع تحریم‌ها، در خروجی پارلمان را به نمایندگان دلوایس مجلس نشان داده است. توافق وین را می‌شود به عنوان طلعه پایان عصر دلوایسی در ایران دانست
معمولاً در جریان رقابت‌های انتخاباتی در ایران، رای مردم بر اساس مسائل داخلی و مشکلات اقتصادی شکل می‌گیرد اما به نظر می‌رسد در اسفندماه 94 و در جریان انتخابات مجلس دهم، توافق هسته‌ای وین نقش مهمی در رای مردم دارد. می‌شود گفت که برای اولین بار

سیاست خارجی، نقش مهم در انتخابات در ایران دارد. اجرایی شدن توافق هسته‌ای میان ایران و کشورهای 1+5، باعث می‌شود رای مردم در انتخابات سمت و سوی خاص بگیرد.

بسیاری از مردم منتظر اجرایی شدن این توافق هستند و منتظر اینکه تاثیر این توافق بزرگ را در زندگی خود مشاهده کنند. آنها می‌خواهند ثبات را در جامعه ایرانی ببینند. آنها حتی امروز نیز شادی خود را از این توافق پنهان نمی‌کنند و از اینکه می‌بینند شرکت‌ها و کارخانه‌های بزرگ خارجی جلوی در ورودی ایران صف کشیده‌اند، بسیار خرسند هستند.

همین مسئله می‌تواند رای آنان را به سمت نمایندگان طرفدار دولت سوق دهد. مردم وقتی ببینند که دولت تدبیر و امید توانسته است بر اساس شعارها خود عمل کند و به آنها جامعه عمل بپوشاند، سعی می‌کنند مجلسی هم فکر با دولت را تشکیل دهند تا دو قوه مجریه و مقننه در کنار هم سیاست‌های دولت را در کشور اجرایی کنند.

جریان اعتدالی در کشور که متشکل از دو جریان اصول گرا و اصلاح طلب طرفدار دولت است می‌توانند بعد از اجرایی شدن این توافق، خود را برنده مطلق انتخابات مجلس بدانند و خود را آماده تشکیل اکثریتی قدرتمند در پارلمان دهم کنند. همین معنا باعث می‌شود آنها تا اسفند 94 بیش از پیش به هم نزدیک شوند تا با سازوکار مشخصی پای به کارزار بگذارند. آنها باید برنامه‌هایی همسو با دولت برای انتخابات مجلس طراحی و به مردم ارائه کنند تا جامعه تشکیل مجلس عقلانیت را باور کند. مردم بعد از چشیدن تدبیر در دولت تصمیم دارند که مجلس را نیز از تصمیمات یک شبه و احساسی پلک کنند و قوه مقننه را به دست کسانی بسپارند که بتوانند با عقلانیت و تدبیر برای حال و آینده مردم تصمیم بگیرند.

در این میان جریان دلوایس مجلس، که طی دو سال گذشته بیشترین کارشکنی را علیه دولت به ویژه در زمینه هسته‌ای ایجاد کردند، نمی‌توانند چندان دل خوش به رای مردم باشند. مردم امروز آنها را به عنوان

کارشکنان مسیر توافق هسته‌ای می‌دانند. کسانی که سعی می‌کردند با سنگ اندازی در مسیر دولت، آنها را از رسیدن به هدف بزرگ خود دور کنند. جریان تندرویی که طی این سال‌ها تمام تلاش خود را انجام داد که روحانی یک رئیس‌جمهور ناکارآمد نشان دهد که نتوانسته است به شعارهای خود جامه عمل بپوشاند. اما توافق وین آب سردی بود بر آتش تمام استراتژی آنها برای انتخابات اسفند 94.

جریان دلوایس باید خود را برای یک شکست دیگر در فضای سیاسی ایران آماده کنند. آنها همانگونه که نتوانستند در انتخابات خرداد 92 نظر مثبت مردم را به خود جلب کنند و نامزد مورد نظر با تمام تبلیغات و متهم کردن دیگر نامزدها به سازشکاری سیاسی، تنها توانست 4 میلیون رای را به خود اختصاص دهد. به نظر می‌رسد در انتخابات 94 نیز به جز معدود افرادی از حضور در پارلمان دهم محروم خواهند شد. چه بسا همین توافق، رای بسیاری از همان 4 میلیون رای دهنده به سعید جلیلی را به سمت روحانی و دولت سوق داده باشد. تقریباً همه مردم ایران متفق القول بر این باور هستند که مشکلات اقتصادی مهم‌ترین درد کشور است و این توافق می‌تواند بسیاری از این مشکلات را حل کند. وقتی مردم می‌بینند مشکلات در حال حل شدن است، دیگر چه نیازی به حمایت از فرد و جریانی است که خود عامل بروز بسیاری از این مشکلات بوده است.

آنگونه که از شواهد پیداست، تلاش‌های ظریف در وین در کنار رفع تحریم‌ها، در خروجی پارلمان را به نمایندگان دلوایس مجلس نشان داده است. توافق وین را می‌شود به عنوان طلعه پایان عصر دلوایسی در ایران دانست.